

Η ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

Θα πείσει να μείνω...

ΠΟΙΟΣ ΗΤΑΝ Ο ΒΕΡΟΝΕΖΕ ;

Ο Βερονέζε υπήρξε ένας από τους ένοσοτερους ζωγράφους της Ιταλικής Αναγεννήσεως κι' όσοι έχουν επίσκεψη τή Βενετία θα έχουν δη' ασφαλώς στα παλάτια της τους αριστουργηματικούς του πίνακας που διακρίνονται πρό πάντων για τὸ πλούσιο καὶ ἀλλόκοτο ἀσημόξανθο χρώμα τους.

Ο Βερονέζε γεννήθηκε στὴ Βερόνα τὸ 1528 —ἐξ οὗ καὶ ἐπωνομάσθη Βερονέζε— καὶ ἀνήκε σὲ οἰκογένεια καλλιτεχνῶν. Σπούδασε στὸ ἀτελιέ τοῦ πατέρα του, τοῦ γλύπτου Γκαμπριέλε Καλιάρι, ὁ ὁποῖος ἀφησε μερικὰ ἐνδιαφέροντα ἔργα. Ὅπως οἱ περισσότεροι Ἴταλοι καλλιτέχναι τῆς λαμπρᾶς ἐκείνης ἐποχῆς, ἔτσι κι' ὁ Βερονέζε δὲν δυσκολεύτηκε νὰ βρῆ πλουσίους ὑποστηρικτάς. Ὁ καρδινάλιος Γκονζάγκας τοῦ ἀνέθεσε νὰ κἀνῃ διάφορες εἰκόνες στὸν μητροπολιτικὸ ναὸ τῆς Μάντουας, τις ὁποῖες τοῦ πληρώσε ἡγεμονικά. Ἀπὸ τις εἰκόνες αὐτὲς σώζεται ὡς σήμερα ὁ αριστουργηματικὸς «Πειρασμὸς τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου».

Κατόπιν ὁ Βερονέζε ἄρχισε νὰ πηγαίνει ἀπὸ πόλι σὲ πόλι, ὅπου τὸν προσκαλοῦσαν γιὰ τὴ διακόσμησι διαφόρων παλατιῶν, κι' ἔτσι, τὸ 1554, ἔφτασε στὴ Βενετία. Ἐκεῖ γνωρίστηκε μὲ τὸν Τζιρόλαμο Γκριμάνι, πρεσβευτὴ τῆς Ἑνετικῆς Δημοκρατίας στὴν Ἁγία Ἐδρα, ὁ ὁποῖος τὸν πῆρε μαζί του στὴ Ρώμη.

Ἐκεῖ ὁ Βερονέζε δὲν ἔμεινε πολὺ καιρό. Ἐνδοξος πειὰ, ξαναγύρισε στὴ Βενετία, ὅπου ζωγράφιζε τοὺς ωραιότερους πίνακάς της. Διὰ διαγωνισμοῦ ἀνέλαβε τὴ διακόσμησι τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Ἁγίου Μάρκου, τὴν ὁποία στόλισε μὲ τις περίφημες ἀλληγορίες του, ἢ «Γεωμετρία», ἢ «Ἀριθμητική», ἢ «Μουσική» κτλ.

Συγχρόνως ἐργαζόταν καὶ γιὰ πολλοὺς ἰδιώτας, γιὰ τοὺς ὁποῖους ζωγράφιζε πίνακας μὲ θέματα ἀπὸ τὴ Γραφή. Μὰ ἀπὸ τὸ 1587 καὶ κατόπιν ἀφωσιώθηκε σχεδὸν ἀποκλειστικῶς στὴ διακόσμησι τῶν ἀνακτόρων τῶν Δογῶν, ὅπου μπορεῖ κανεὶς νὰ θαυμάσῃ τ' αριστουργήματά του: ἢ «Ἀπαγωγή τῆς Εὐρώπης», ὁ «Θρίαμβος τῆς Βενετίας», ἢ «Βενετία ἀνάμεσα ἀπὸ τὴ Δικαιοσύνη καὶ τὴν Εἰρήνη», ἢ «Προσκύνησις τῶν Μάγων» κλπ.

Ο Βερονέζε πέθανε σὲ ἡλικία 60 ἐτῶν, τὸ 1588

Εἶνε ἀκριβὴς ἡ χριστιανικὴ χρονολογία ;

Ἡ χριστιανικὴ χρονολογία τὴν ὁποία ἀκολουθοῦν ὅλοι σχεδὸν οἱ πολιτισμένοι λαοί, ἀρχίζει, ὡς γνωστὸν, ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ, μὰ δημιουργήθηκε καὶ ἀρχισε νὰ χρησιμοποιητῆ ὀχτὼ δλόκληρους αἰῶνες ἀργότερα.

Πρῶτος ὁ αὐτοκράτωρ τῶν Φράγκων Καρλομάγνος τὴν παραδέχτηκε καὶ τὴν ἐπέβαλε στοὺς ὑπηκόους



«Κλίνη Δικαιοσύνης» προεδρευομένη ἀπὸ τὸ νεαρὸ βασιλέα Λουδοβίκο 13ο

του ἀπὸ τοῦ ἔτους τῆς στέψεώς του.

Ὁ Καρλομάγνος βασίστηκε στοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ μοναχοῦ Διονυσίου, ὁ ὁποῖος πιστοποίησε ὅτι ὁ Χριστὸς γεννήθηκε τὸ ἔτος 754 ἀπὸ κτίσεως Ρώμης.

Μὰ σύμφωνα μὲ τις τελευταῖες ἐρευνες, ὁ Χριστὸς γεννήθηκε πέντε χρόνια ἀργότερα, δηλαδὴ τὸ 759 ἀπὸ κτίσεως Ρώμης. Ἔτσι, ὅπως διαβεβαιώνει ὁ μαθηματικὸς Γκρινιὸν στὸ ἔργο του «Μαθήματα Κοσμογραφίας», ὑπάρχει ἓνα λάθος ἀνεπανόρθωτο στὴ χριστιανικὴ χρονολογία, ἢ ὁποία πηγαίνει πέντε χρόνια μπροστά.

Στὴν πραγματικότητα λοιπὸν ἔχουμε σήμερα 1931 μετὰ Χριστὸν καὶ ὄχι 1936!

ΤΙ ΗΤΑΝ Ἡ «ΚΛΙΝΗ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ» ;

«Κλίνη τῆς Δικαιοσύνης» ὠνόμαζαν κατὰ τὴν περίοδο τῆς βασιλείας στὴ Γαλλία τὴν ἐπίσημη συνεδρίασι τοῦ Κοινοβουλίου, στὴν ὁποία παρίστατο ὁ βασιλεὺς.

Ἡ λέξις «κλίνη» δὲν ἐσήμαινε ὅτι ὁ βασιλεὺς παρακολουθοῦσε τὴν συνεδρίασι ξαπλωμένος σ' ἓνα κρεβάτι. Ἀπεναντίας, ὁ βασιλεὺς στεκόταν σὲ θρόνο, πάνω ἀπὸ τὸν ὁποῖο ὑπῆρχε «θολιά», σὰν αὐτὲς πού εἶχαν τὸ Μεσαίωνα τὰ κρεβάτια. Γι' αὐτὸ κι' ὁ θρόνος ἐκεῖνος ἐπωνομάσθη κλίνη.

Ὁ θρόνος εἶχε ἐπίσης πέντε μαξιλάρια, ἓνα πάνω στὸ κάθισμα, ἓνα στὴ ράχη, δυὸ γιὰ ν' ἀκουμπᾶ ὁ βασιλεὺς τοὺς ἀγκῶνες του κι' ἓνα γιὰ τὰ πόδια του.

Ἡ «κλίνη τῆς Δικαιοσύνης» συνήρχετο ὡσάκις τὸ ἀπαιτοῦσαν αὐτὸ σοβαρὲς κρατικὲς ὑποθέσεις ἢ ὡσάκις ὁ βασιλεὺς ἤθελε νὰ δεῖξῃ τὸν σεβασμὸ του πρὸς τὸ Κοινοβούλιο. Κατὰ τις συνεδριάσεις αὐτὲς τὰ μέλη τοῦ Κοινοβουλίου φοροῦσαν μανδύα καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ τις κόκκινες στολὲς τους. Οἱ πρίγκηπες καθόντουσαν σὲ ψηλὲς ἔδρες, καθὼς καὶ οἱ μεγιστάνες. Στὰ πόδια πάλι τοῦ βασιλέως καθόντουσαν ὁ μέγας ἀυλάρχης καὶ ὁ πρεβότος τοῦ Παρισιοῦ. Οἱ κλητῆρες τοῦ Κοινοβουλίου ἦσαν γονατιστοὶ μὲ μιὰ λαμπάδα στὰ χέρια.

ΠΟΙΕΣ ἈΡΡΩΣΤΕΙΕΣ ΕΜΦΑΝΙΖΟΝΤΑΙ ΣΕ ΩΡΙΣΜΕΝΕΣ ΕΠΟΧΕΣ ;

Μερικὲς ἀρρώστειες, μεταδοτικὲς καὶ μὴ, ἐμφανίζονται σὲ ὠρισμένες ἐποχὲς τοῦ ἔτους. Ἔτσι, σύμφωνα μὲ τις παρατηρήσεις τῶν ὑγειονολόγων, ἐμφανίζονται κατὰ τὴν ἀνοιξὶ καὶ προπάντων κατὰ τὸν Μάρτιο (πρᾶγμα πού δὲν σημαίνει ὅτι δὲν μποροῦν νὰ ἐμφανιστοῦν καὶ σ' ἄλλες ἐπο-

χὲς) ἢ ἐξῆς ἀρρώστειες: ἢ εὐλογιά, ἢ ἀνεμοευλογία, ἢ παρωτίτιδες, ἢ λεθαργική ἐγκεφαλίτις, ὁ ραχτιτις κλπ. Τὸ θέρος καὶ τὸ φθινόπωρο: οἱ τυφοειδεῖς πυρετοὶ, ὁ παράτυφος, ἢ δυσεντερία, ἢ χολέρα, ἢ πολυμυελίτις κλ. καὶ τὸν χειμῶνα μονάχα ἢ διφθερίτις.

Ἄρα, ἢ πιὸ ὑγιεινὴ ἐποχὴ τοῦ ἔτους εἶνε ὁ χειμῶνας;